

UFO-KLASSIKER

Evald Hansen Maarup 1970 og 1973

Af Kim Møller Hansen

Politiassistent Evald Hansen Maarups observation ved Haderslev torsdag den 13. august 1970 har for længst indskrevet sig i ufo-klassikernes eksklusive klub. Alle nyhedsmedier med blot en smule respekt for sig selv og sit publikum har i de forgangne 12 år fra tid til anden omtalt observationen — i de fleste tilfælde på en fair måde, selv om der i de første hektiske augustdage efter offentliggørelsen herskede nogen forvirring om, hvorledes de seks billeder, som Maarup tog under ob-

servationen, skulle fortolkes.

Større udenlandske ufo-organisationer, som SUFOI har kontakt med, har også berettet om be-tjent Maarups oplevelse, som man har lignende tilfælde af i udlandet.

Maarups observation fra 1970 er således velkendt, medens den anden observation, som fandt sted den 14. august 1973, har vakt mindre ståhej. Da denne observation også er meget interessant vil den ligeledes blive behandlet i denne artikel.

13. august 1970.

Observationen fandt sted den 13. august kl. 22.50. På det tidspunkt kørte Maarup i een af politiets patruljevogne på vej hjem til sin bopæl i Knud . Hændelsen fandt sted medens han befandt sig mellem Kabdrup og Fjelstrup og var på vej nedad en bakke til en mindre lavning, der ligger nogle få hundrede meter fra et T-kryds, hvor vejen Haderslev-Fjelstrup skærer vejen mod Kabdrup. Observationsstedet ligger 8-10 km nord for Haderslev.

Maarup fortæller: »Jeg kom kørende alene i min patruljevogn torsdag aften kl. ca. 22.50. Pludselig bliver vognen omgivet af et skærende, blåhvidt lys, samtidig med at motoren stopper. Bilens lys forsvandt også, selv lyset fra tændingslampen. Jeg trak ind mod siden af vejen og bremsede op. Det kraftige neonagtige lys udenfor blændede mig i den grad, at jeg ikke kunne se noget. Med armen for øjnene — for at beskytte mig mod lyset — fik jeg famlet mig frem til radion. Da jeg fik fat på mikrofonen og forsøgte at kalde stationen, viste det sig at radioen var ligeså »død« som alt andet elektisk i bilen.

Temperaturen inde i bilen steg, så der blev en behagelig varme, Hvor varmt der blev kan jeg ikke sige, men det var at sammenligne med den varme man føler, når man kører mod solen på en sommerdag.

Efter en stund bevægede lyset sig opad. Det var et kegleformet lys med en diameter i bunden på 4-5 meter. Da jeg bøjede mig

FOTO: Find Clausen.

Evald og Anne-Lise Maarup med et sæt forstørrelser af de seks fotos, som Evald tog med patruljevognens automatiske kamera.

fremad og så op, kunne jeg se at lyskeglen endte i bunden af en stor grålig genstand. Ikke en lyd hørtes fra genstanden.

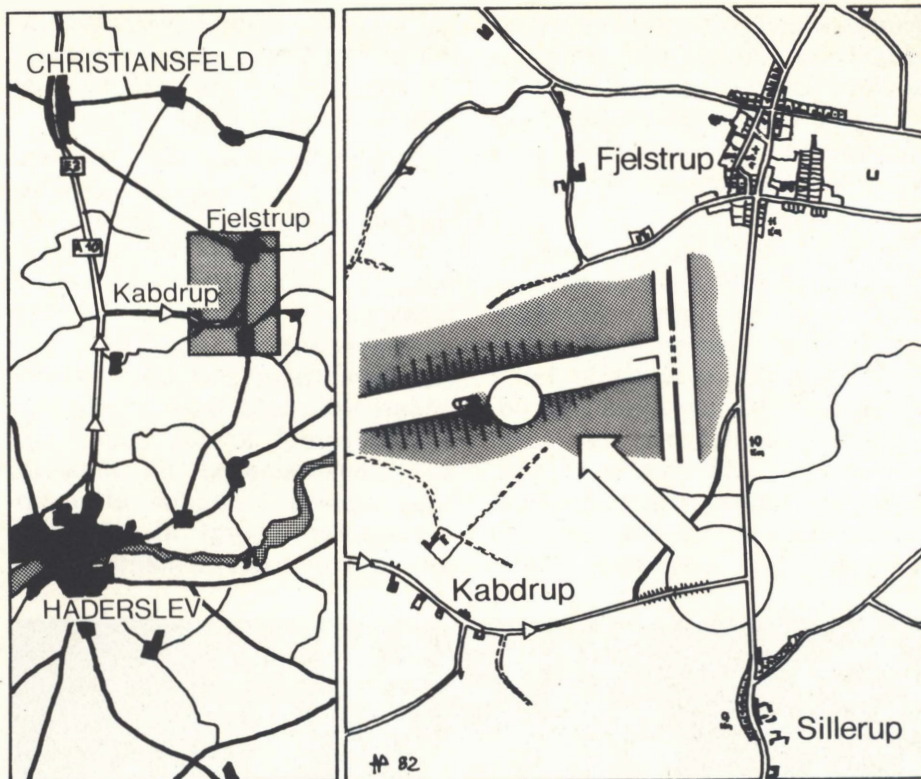
Nogle sekunder efter blev lyset trukket op i genstanden. Det er svært at forklare hvorledes; lyset slukkedes ikke, men bunden af lyset bevægede sig opad, således at der under keglen blev mørkt. Det tog ca. 5 sekunder for lyset at blive trukket helt op. Jeg stod ud af vognen og så hvorledes den sidste rest af lyskeglen forsvandt ind i bunden på genstanden i et hul, der vel var godt og vel 1 meter i diameter.

Da lyset var kommet helt op i genstanden satte denne sig i bevægelse. I løbet af få sekunder forsvandt den lodret op i luften. Den accelererede kraftigt — stadigvæk uden at man hørte en lyd. I det objektet fløj bort, kom alt lys tilbage i bilens elektriske system. Jeg forsøgte at starte den, og den startede helt normalt, ligesom jeg atter kunne få radiokontakt med stationen. Jeg meldte til stationen, hvad jeg havde oplevet.

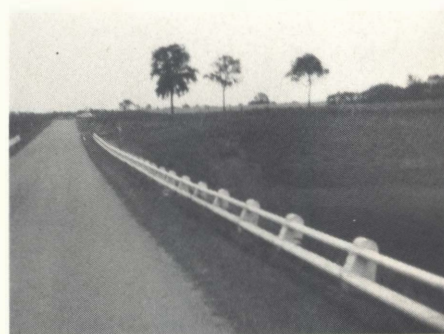
Inden jeg stod ud af vognen, havde jeg taget tre billeder med patruljevognens fastmonterede kamera. Nu tog jeg tre mere af landevejen, der lå badet i mine billygters skær. Ærligt talt så aner jeg ikke noget om, på hvilket tidspunkt af observationen, jeg tog de tre første billeder, men ubevidst må jeg have trykket på kameraets udløser — formentlig under den sidste del af observationen.»

Kameraet er af japansk fabrikat, FUJAXA. Det kan tage ca. eet billede pr. sekund og har automatisk filmfremføring, således at filmen rykker et billede frem, så snart man har fotograferet. Det har også automatisk blænde. Billederne er taget på Neopan SS film.

»Efter at have snakket med stationen, stod jeg atter ud af bilen for at se, om der skulle være rester eller spor efter genstanden, i området omkring bilen, men jeg fandt intet. Medens jeg stod og sundede mig lidt, lagde jeg hånden på forskærmen og kunne mærke, at den var varm endnu. I øvrigt skal det bemærkes, at vognen er en splinterny Ford Zodiac (6-cylindret) og at den er i god

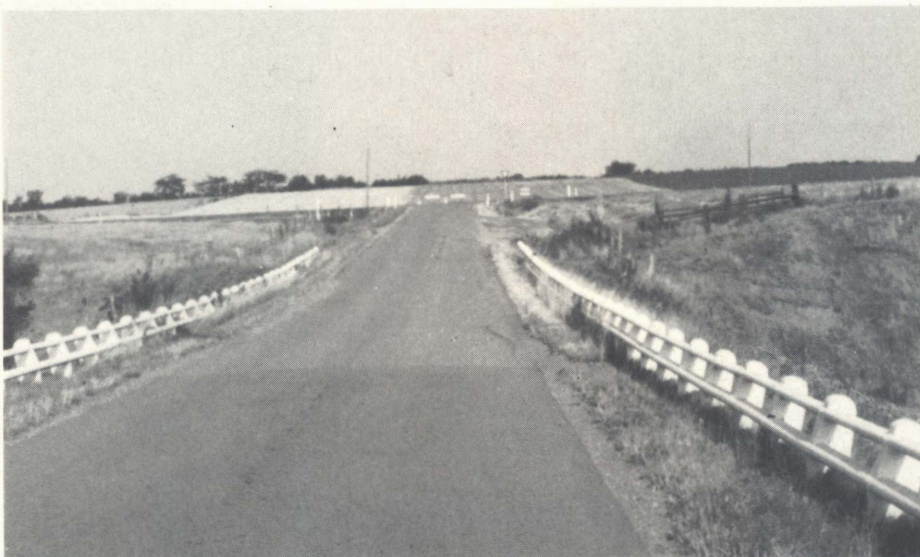
Kort over hændelsesforløbet af betjent Maarup's observation. Han kom kørende ad (hvide pil) Haderslev-Christiansfeldvejen og drejede af mod Kabdrup, ca. 100 meter fra T-krydset, oppe ved Fjelstrup-Haderslevvejen, skete der vel nok en af den danske UFO-scenes mest omtalte observationer.

Observationsstedet i dagslys. I baggrunden skimtes en bil nær T-krydset, hvor vejen Haderslev-Fjelstrup skærer vejen mod Kabdrup. Billedet er taget i august 1970 af Kai E. Møller, SUFO's daværende repræsentant i Sønderjylland.

Observationsstedet fotograferet fra modsatte side af vejen.

Observationsstedet i dagslys. Fotograferet i 1976 af Ole Henningsen.

teknisk stand. Der har ikke været tekniske problemer med den, hverken før eller efter observationen.

Lidt efter kom en modkørende bil forbi men jeg tænkte ikke spor på at stoppe den, for der var jo ikke mere at se.

Hvis jeg skal beskrive genstanden, kan jeg blot sige, at den var rund og ca. 10 meter i diameter, set fra min position skråt nedefra. Den havde et lysende hul i bunden, hvorfra lyskeglen kom ud. Dette hul var lidt over en meter i diameter, altså ca. 1/10 af genstandens totale diameter. Genstanden havde to forhøjninger eller kupler på undersiden. Disse

var ca. 1½ meter i diameter. Da jeg så tingsten gennem forruden, vil jeg tro, at den var så nær som 20 meter fra mig.»

Da Maarup straks efter observationen over patruljevognens radio kaldte stationen og orienterede om det skete, var der en spørgefugl, der svarede: »Vi skal vel ikke komme med en rød indlæggelsesseddel?« (Bruges ved tvangsindlæggelser). Dette var det eneste tidspunkt, Maarup ikke blev taget alvorligt. Iøvrigt blev mange polititjenestemænd på Maarups arbejdsplads i dagene efter observationen spurgt af adskillige journalister, hvad de mente om sa-

gen. Samtlige svarede, at de troede på beretningen.

Da Maarup kom hjem torsdag aften, syntes hans kone, Anne-Lise, at han så noget blegnæbbet ud, og fik så beretningen.

En sensation siver ud. . .

Om de hektiske døgn efter observationen fortæller Maarup:

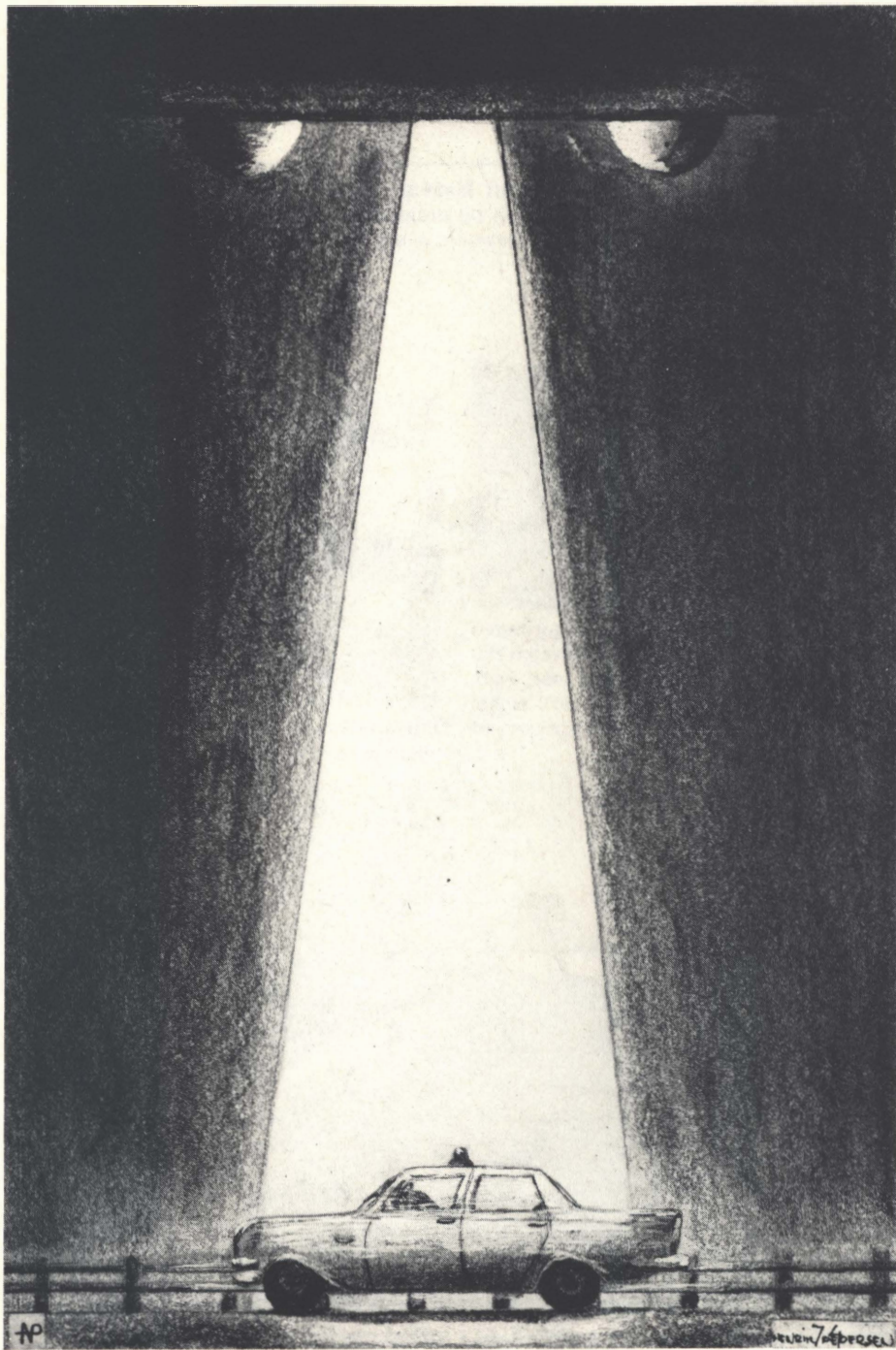
»Allerede dagen efter observationen begyndte pressen at blive interesseret. Jeg sad konstant fra den 14/8 1970 kl. 18.00 til den 15/8 kl. 03.00 og var i krydsild af militær, presse samt pressefotografer fra samtlige danske aviser og utallige udenlandske: svenske, engelske, amerikanske og en enkelt afrikansk (Ghana). Dette var såvel telefonisk som personlig henvendelse på min bopæl. Pressen havde kun fået fat i historien gennem en politimand, iøvrigt ham med den røde indlæggelsesseddel, ellers var den aldrig kommet til offentlighedens kendskab.

Jeg havde afleveret filmen med optagelserne til flyvevåbnet, hvilket jeg som politimand havde pligt til, da jeg havde fotograferet et uidentificeret flyvende objekt. Pressen ville have filmen, som jeg imidlertid ikke kunne fremskaffe, da denne var i militærets vare-tægt. Der blev hele natten den 14/8 1970 ført forhandlinger mellem pressen og militæret. Det gik endog så vidt, at sagen blev forelagt forsvarskommandoen, før filmen blev frigivet.»

Flyvevåbnets efterforskning.

Maarups film med de seks optagelser fra Den 13. august 1970 blev modtaget på flyvestation skrydstrup fredag aften den 14/8 af den vagthavende officer, premierløjtnant H.P. Larsen, og flyvevåbnets folk gik i gang med at granske Maarups beretning og fotografier.

Lørdag den 15. august meddelte flyvevåbnet pressen, at et første studium af originalbillederne afslørede, at de første tre billeder viste en lysplet, og at de sidste tre billeder viste vejen og noget af autoværnet oplyst fra patruljevognens forlygter, ligesom man tydeligt kunne se refleksionen fra vejskiltene på Sillerup-Fjelstrup vejen. Flyvevåbnet fastslog, at der ikke kunne sættes

spørgsmålstegn ved billedernes rigtighed.

Søndag den 16. august kunne flyvestation Skrydstrup oplyse, at billederne var sendt til Forsvarskommandoen i Vedbæk, der, som et led i undersøgelsen, nu skulle udspørge radarstationer og piloter, der havde været i luften over Sydjylland torsdag aften.

Samme aften kunne Maarup i TV-avisen høre den første forklaring på, hvad han havde set! TV-avisen fastslog — med vagthavende officer i Flyvertaktisk Kommando (FTK), major B. Helldén, som kilde — at det betjent Maarup havde set, var *landingslyset fra et T-33 træningsfly.*

Dertil siger Evald Marup: »Jeg så selv en flyvemaskine 10 minutter efter min mærkelige observation, og der var intet at tage fejl af. Lysene herfra lignede overhovedet ikke det skarpe lys, jeg fotograferede.« Major Helldén var også utilfreds med den udformning, TV gav hans oplysninger: »Jeg har kun oplyst TVA om de teoretiske muligheder, der var i sagen — ikke noget konkret. Det kan tænkes, at politibetjenten enten har observeret den lysende udstødning i jetflyets halesektion, eller at antikollisionslyset har virket kraftigere i et skylag.«

Dagen efter kunne Silkeborg Avis bringe følgende udtalelse fra flyvevåbnets presseofficer, major K. Brøns-Hansen:

»Flyvevåbnet anerkender ikke tilstedeværelsen af uidentificerede flyvende objekter. Men på den anden side skal det ikke skjules, at vi i årenes løb har modtaget en del iagttagelsesrapporter, hvor det ikke har været muligt at finde en forklaring på, hvilken flyvende genstand, der er set. Vi nærer den største tiltro til politibetjenten. Han er en trænet iagttager og rappor-

Aftryk af de originale negativer. De første tre fotos taget under selve observationen viser den uforklarlige lysende plet. De nederste tre fotos er taget efter at strømmen er vendt tilbage. Vejen og autoværnet er oplyst af billygternes lys, ligesom man i baggrunden kan se to lysende streger, der er vejskilte i T-krydset.

tør, og vi prøver på ingen måde at negligere den slags iagttagelser. Vi prøver at finde en forklaring, og vi kan allerede nu fastslå, at det ikke drejer sig om et af flyvevåbnets fly.«

Operationsofficeren på flyvestation Skrydstrup, oberstløjtnant P. Schrøter, havde nemlig samme dag afhørt de seks piloter, der overfløj observationsstedet i T-33 fly. Piloterne afviste at have observeret eller foretaget sig noget som helst usædvanligt under flyvningen. En enkelt pilot havde observeret en komet eller et stjernesud uden at fæstne sig nærmere ved dette, hvorfor tid og sted ikke kunne fastlægges.

De seks fly fra T-33 træningseskadrillen lettede fra Skrydstrup i tidsrummet 22.43—23.45 med 10 minutters mellemrum. Fly nr. 2 er ifølge flyvevåbnet blevet set af Evald Hansen Maarup, efter at han

Kraftig forstørrelse af lyspletten.

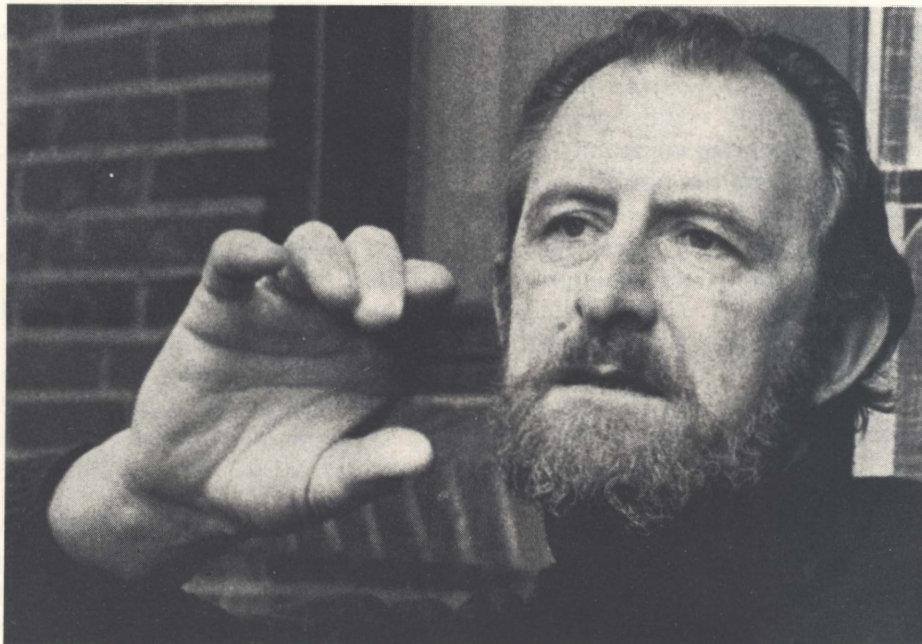
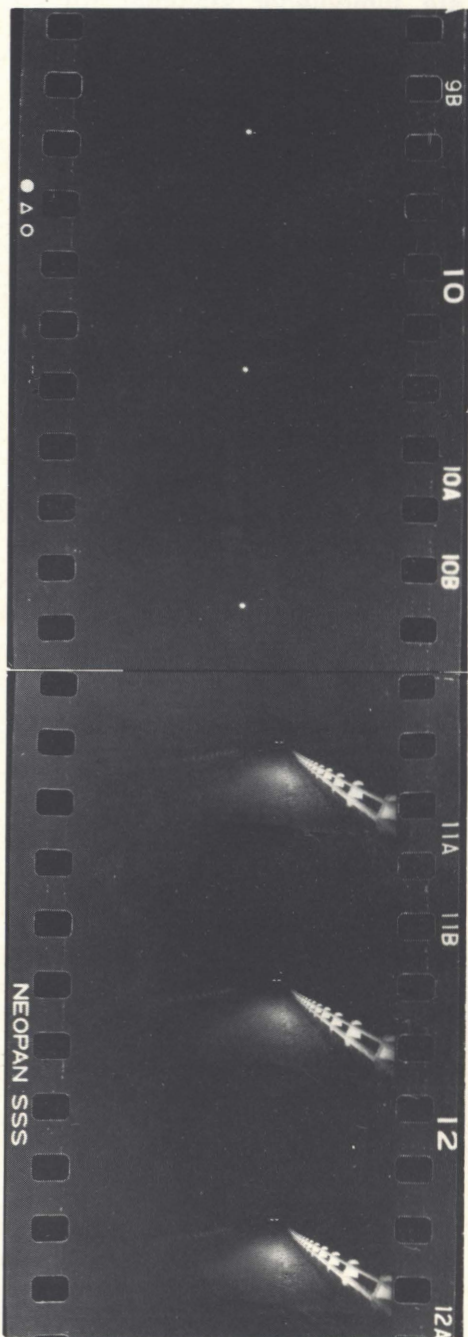

FOTO: Find Clausen

Politiasistent Evald Hansen Maarup: »Efter en stund bevægede lyset sig opad. Det var et kegleformet lys med en diameter i bunden på 4-5 meter. Da jeg bøjede mig fremad og så op, kunne jeg se at lyskeglen endte i bunden af en stor grålig genstand. Ikke en lyd hørtes fra genstanden.«

Silver Star T-33. Denne type produceres ikke mere, men anvendtes endnu i 1967 i de fleste NATO-lande som standard jet-træner.

På dette foto af en Silver Star T-33 jet-træner ser man projektørerne på næsehjulet.

Var det et sådant fly, der i to minutter svævede lydløst over Maarups patruljevogn med landingslyset tændt?

havde sin ufo-observation. Flyene satte umiddelbart efter starten fra Skrydstrup kurs direkte mod Beldringe og gik op i en normal stigning med normal fart for at komme op i den ønskede, forholdsvis store, højde over Beldringe. De har alle været i ca. 5-8000 fods højde over observationsstedet, svarende til 1700-2700 meter. Det første T-33 jetfly har ifølge flyvevåbnets beregninger passeret over observationsområdet ca. kl. 22.48 — to minutter før Maarups observation.

Kan Maarup have set landingslyset fra dette fly?

Landingslyset tændes normalt kun under indflyvningen kort før landingsbanen, og lyset kan kun tændes, når understellet er nede. Nu er der i luftlinie ikke langt fra Sillerup til Skrydstrup, men den pågældende torsdag aften fandt indflyvningen til Skrydstrup sted fra vest, altså fra området omkring Gram. Skulle piloten ved et uheld have tændt sit landingslys, skulle det altså være sket efter starten, og det lyder ikke sandsynligt. Landingslyset er meget kraftigt og benyttes normalt kun i en højde på mellem 30-100 meter, og da vil flyet larme ganske voldsomt. — Politibetjent Maarup hørte som bekendt overhovedet ingen støj!

Tirsdag den 18. august — dagen efter fly-hypotesens afvisning — udtalte major B. Helldén til bl.a. Jyllands-Posten og Aarhus Stiftstidende:

»Vi prøver at tage så seriøst på alle slags henvendelser som muligt. Og vi tror stadig, at der kan være en naturlig forklaring på det, som politibetjenten har oplevet. Der kan være sket en række sammenfaldende ting, som har virket på politibetjentens opfattelse af situationen. Vore meteorologer har bl.a. fundet ud af, at der var lokal dis over det pågældende sted, og på det sted, hvor bilen gik i stå,

går vejen over et engdrag, hvor dissen kan tænkes at opstå. Oplever man ting, som politibetjenten gjorde, kan man også føle sig halvvarm — det ville vi alle gøre, og står man bagefter ud i køligere omgivelser, kan de ting, man rører ved med svedige hænder, virke halvvarme — temperatur er jo noget relativt . . . Vi undersøgte billederne i går, og vi fortsætter undersøgelserne. Vi hælder mest til den teori, at der kan have været tale om noget lys, som blev reflekteret i en rude eller noget lignende. Der kan også være tale om statisk elektricitet, som under visse forhold, f.eks. i nærheden af højspændingsledninger, kan afstedkomme mærkelige fænomener som kuglelyn eller lignende.«

Aviserne bughede på dette tidspunkt med beretninger fra mennesker, der havde set noget uforklarligt på himlen samme aften som Maarup eller andre aftener. Flyvevåbnet fik virkelig mange henvendelser fra observatører, og så den 21. august 1970 kom flyvevåbnets sidste udspil!

Et usædvanligt kraftigt stjerneskud eller en komet blev observeret af flere i Danmark, på det tidspunkt Maarup havde sin oplevelse. Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup havde fået indberetning om, at flere havde set stjerneskud eller en komet — nogle mente, at den havde en lang hale efter sig.

Stjerneskuddet eller kometen betegnedes som værende mellem tre og seks gange så stærkt lysende som normalt for den slags fænomener.

Derefter mistede pressen hurtigt interessen for sagen — efter at Maarups oplevelse havde haft pressens bevågenhed i 8 hektiske dage.

FTKs rapport

Flyvevåbnets undersøgelser af Maarups observation blev i al ubemærket afsluttet den 6. november 1970, da B. E. Amléd, afdelingschef ved Flyvertaktisk Kommandos Stab, afleverede FTKs rapport om sagen til Forsvarets Efterretningstjeneste. Af denne rapport fremgår det, at flyvevåbnet ikke mener, at lyspletten på de tre første filmbilleder stammer fra en lyskilde over vognen. Samtidig fastslår flyvevåbnet, at der i øvrigt ikke er noget på og omkring observationsstedet, som kan forklare den fotograferede lysplet!

Rapporten konkluderer, at Flyvertaktisk Kommando ikke kan give nogen konkret forklaring på hændelsen, men at man er sikker på, at det ikke drejer sig om ufoer! Maarups oplevelse består, ifølge flyvevåbnet, sandsynligvis af flere af hinanden uafhængige hændelser, der tilfældigvis er hændt på samme tidspunkt.

Da SUFOI i 1972 henvendte sig til FTK for at høre nærmere om flyvevåbnets undersøgelser vedrørende patruljevognens strømsvigt, svarede FTK følgende:

»For så vidt angår det — efter politibetjentens udsagn — skete strømsvigt, lykkedes det ikke FTK at finde årsager, der med sikkerhed kan forklare hændelsen, men FTK hælder dog, nu som den gang, til den antagelse, at et eventuelt strømsvigt skyldtes en periodisk eller midlertidig teknisk fejl i bilen, f.eks. en løs kabelsko. Dette blev dog aldrig konstateret, da politiet, så vidt det er FTK bekendt, ikke fandt anledning til at lade foretage nogen speciel undersøgelse af bilen efter hændelsen.«

Flyvevåbnet uddyber ikke, hvad man helt konkret mener med »tilfældige uafhængige hændelser«, men når man studerer de forskellige punkter i FTKs tre sider lange rapport og sammenholder oplysningerne heri med udtalelser refe-

reret i pressen, fristes man til at sammenstykke følgende komplicerede hændelsesforløb: Politibetjent Maarup kommer kørende i sin nye patruljevogn. Pludselig omgives vognen af et skærende blåhvidt lys, der stammer fra en kommet eller er lys fra det første T-33 jetfly fra flyvestation Skrydstrup. Dette jetfly befinder sig i mindst 1700 meters højde og må derfor enten have et kolossalt kraftigt landingslys/antikollisionslys eller også er flyet uden pilotens vidende lydløst kommet ned i meget lav højde. Samtidig hermed falder kabelskoen til akkumulatoren af i patruljevognen, og strømmen forsvinder. Jetflyet svæver lydløst over Maarups bil i næsten to minutter med fuldt blus på lampen, hvorefter det forsvinder, samtidig med at Maarup muligvis iagttager endnu et stjernes kud eller lignende. Kabelskoen hopper på plads igen, og Maarup kan køre hjem . . . !

Flyvevåbnets ofte modstridende og ulogiske udtalelser i pressen har givet mange mennesker den opfattelse, at flyvevåbnet forsøgte at vildlede offentligheden og latterliggøre politiassistent Maarup, for derved at skjule, at det vidste mere, end det ville være ved. Denne myte har i tidens løb fået ny næring — senest i Jyllands Postens tillæg for Vejle Amt, søndag den 29/8-1982. Her fortælles det bl.a., at på et ufo-møde på Århus Seminarium en måneds tid efter Maarups observation, rejste en yngre dame sig og fortalte, at grunden til at hun var kommet til mødet var, at hendes mand den pågældende aften havde været tjenestegørende ved flyvevåbnet og havde fortalt, at man på radarskærmen havde fulgt ufoet i længere tid.

Hvorvidt flyvevåbnets påståede tilbageholdelse af oplysninger er rigtig eller ej, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men efter en grundig analyse af den efterforskning SUFOI har foretaget i sagen, tror jeg, at flyvevåbnet rent faktisk fortalte, hvad det vidste og forsøgte at finde en forklaring. Rapporten fra Flyvertaktisk Kommando viser, at dette mislykkedes. Flyvevåbnet fandt ingen forklaring, men mener alligevel at der var en! Flyvevåbnet vil ikke kalde fænomenet, som politiassistent Maarup observerede og muligvis også fotogra-

ferede, for et uidentificeret flyvende objekt — selv om fænomenet vitterligt er uidentificeret. Denne vægring kan naturligvis hænge sammen med den tids opfattelse af, at et UFO nødvendigvis var lig med et rumskib!

På baggrund af de foreliggende data i SUFOIS Rapportarkiv, undersøgelser foretaget på observationsstedet, interviews og korrespondance med Evald Hansen Maarup samt analyse af flyvevåbnets efterforskning, anser SUFOI sagen for at være *uopklaret!*

Hjernevask

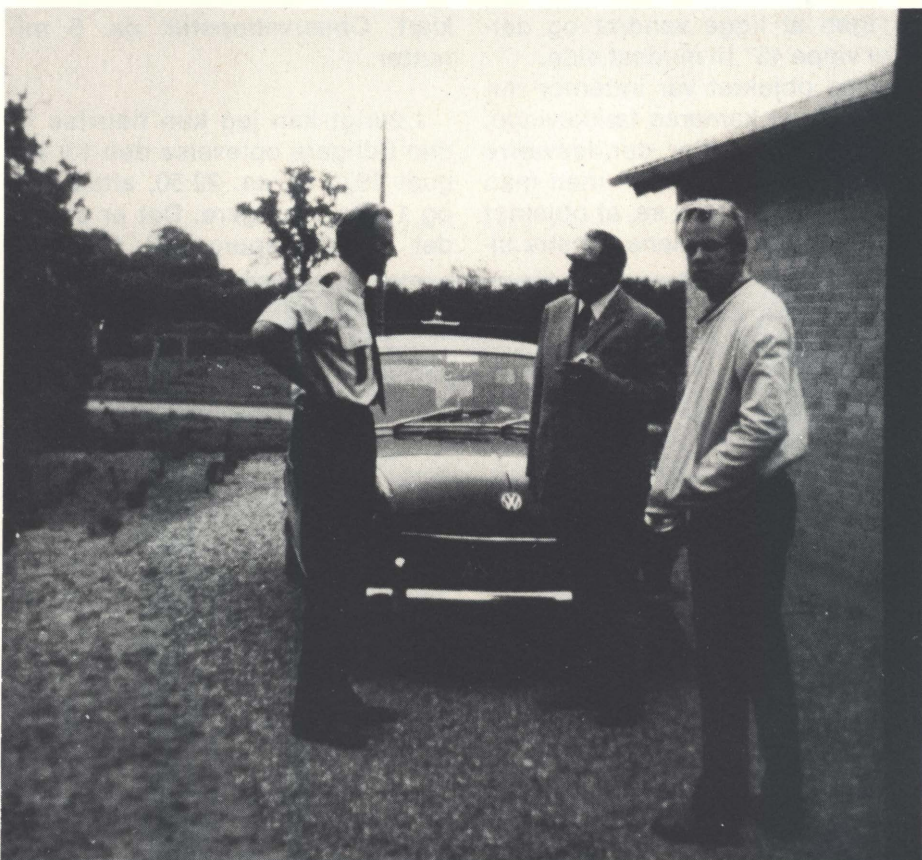
Opstandelsen omkring observationen var hård kost for familien Maarup. I et brev til SUFOI to år efter hændelsen skrev Evald Maarup bl.a.:

»En ting har min observation lært mig, at holde min mund. Jeg ønsker under ingen omstændigheder at gennemgå den samme omgang »hjernevask« en gang til. Jeg ved

ikke, om De kan forestille Dem, hvordan det er at skulle fortælle den samme historie utallige gange på et par døgn og derefter skulle svare på fornyede spørgsmål fra journalister og militærpersoner, der laver om på historien, så den bedst passer i deres kram. Jeg har jo også modtaget breve fra det meste af jordkloden, nogle religiøse fanstaster, andre der vil have mig til at fortælle historien pr. brev, men jeg orker det ikke.«

Efterhånden faldt gemytterne til ro. Maarup havde sundet sig så meget, at han nu selv kunne fortælle offentligheden om sin oplevelse via TV, radio og foredrag — bl.a. ved et SUFOI medlemsmøde holdt i København den 25. oktober 1974. Maarup beskrev hver gang nøjagtigt det samme hændelsesforløb på sin rolige og nøgterne måde, hvilket styrker tilliden til ham som en pålidelig observatør.

Under et af sine foredrag i 1974 blev Maarup spurgt, om han siden 1970 havde set noget uforklarligt — og så fortalte Maarup om en hændelse, som han indtil da (klog af skade) havde hemmeligholdt.

Fra venstre mod højre ses Evald Hansen Maarup, X. P. Madsen (SUFOIs daværende leder af Rapport- og Alarmcentralen) og Kai E. Møller. Fotograferet i august 1970.

Tirsdag den 14. august 1973

I et brev til SUFOI den 21/9-1974 berettede politiassistent Maarup for første gang i skriftlig form om sin observation fra 1973.

Maarup fortæller:

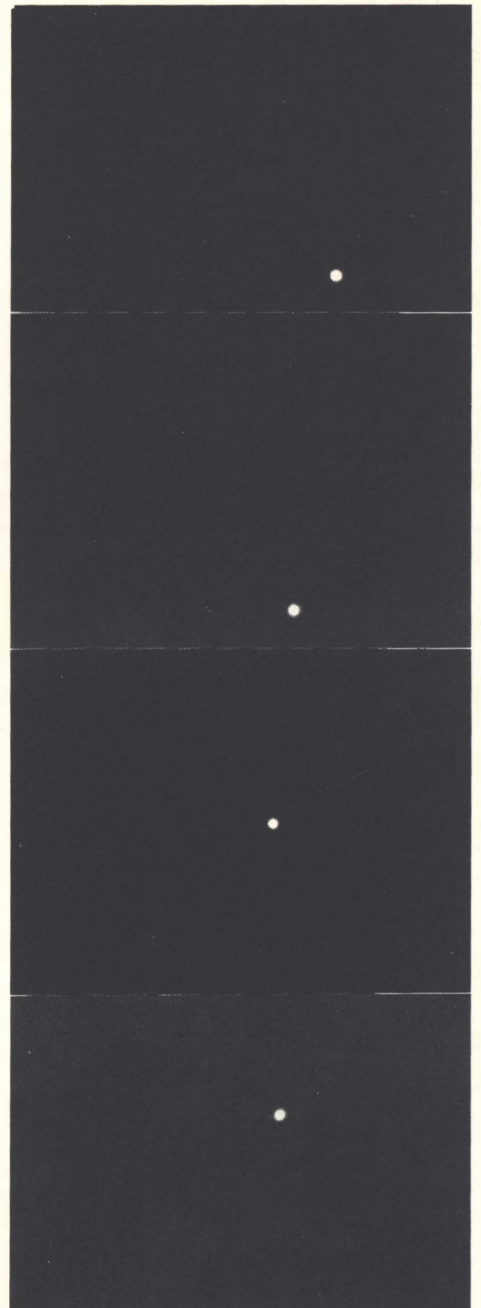
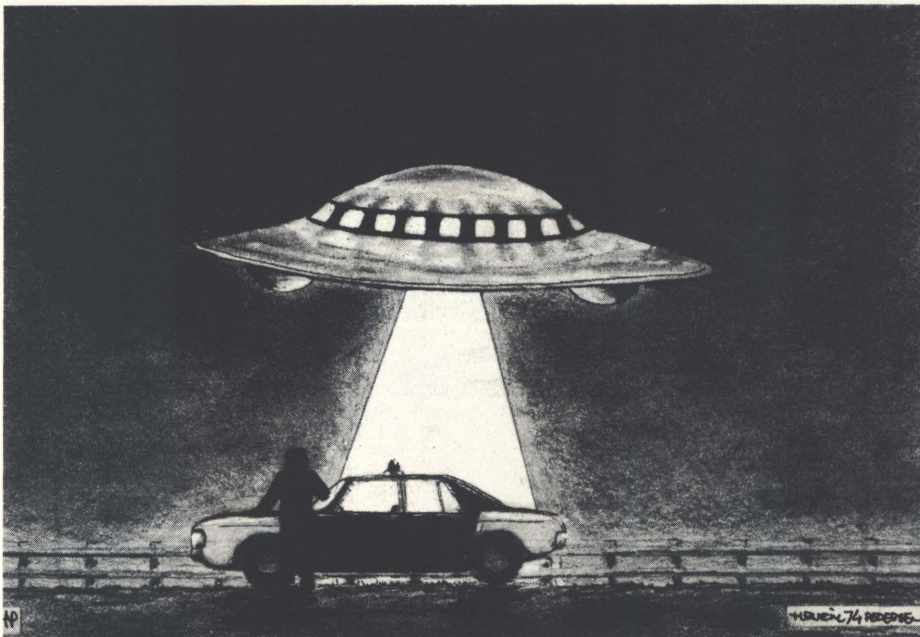
»Tirsdag den 14. august 1973 kl. ca. 22.50 kom jeg kørende i patruljevognen ad hovedvej A10 i nordlig retning fra Haderslev mod Christiansfeld. Ved Skovbølling, ca. 6 km nord for Haderslev drejede jeg mod øst ad en kommunevej, der støder til amtslandevejen Haderslev-Hejlsminde-Kolding. Et par hundrede meter før denne vej, der går nord-syd, blev jeg opmærksom på et kraftigt lys inde over marken nord for vejen, jeg kørte på. Lyset kom fra luften og indfangede en flok kreaturer og et par heste, der styrtede forvildet om i lyskeglen. Lyset kom hurtigt over til vejen, hvor jeg var ved at bremse vognen op. I samme øjeblik, jeg holdt stille, blev vognen indfanget i lyskeglen, og hele mit tændingssystem »døde«, motoren gik i stå, og lyset gik ud på vognen. Lyskeglen kom skråt fra nord, hvorefter objektet ligesom vippede 45° og holdt denne stilling skråt ned foran vognen, for igen at ligge vandret og derefter vippe 45° til modsat side.

Mens objektet var indenfor mit automatiske kameras rækkevidde, tog jeg 4 fotografier, der desværre kun viser en lysplet, — men man kan af fotografierne se, at objektet er kommet fra vognens venstre si-

de skråt nedefter for igen at stige ud i højre side af billedet. Lyset var meget kraftigt, blåhvidt og varmede som en kraftig sol. Da objektet »vippede«, så lyset kom skråt ind på vognen, sås tydeligt omridset og bunden af et stort objekt på omkring 15 meter i diameter, 3 store halvkugler strittede ud af bunden. Efter at objektet havde bevæget sig foran vognen og igen »vippede« til modsat side, fejede lyskeglen ind over marken syd for vejen, men det begyndte straks efter at »trække lyskeglen op«. Idet objektet »vippede«, så jeg en lav kuppelformet overbygning med vinduer hele vejen rundt. Vinduerne var firkantede med afrundede hjørner som i et passagerfly. Samtlige vinduer var oplyst af noget i retning af dagslys. Objektet havde en stålgrå farve, men nærmest lidt fløjlsagtig. Efter at objektet havde trukket lyskeglen op, steg det i østlig retning som en stor diskos. Det gav et sus som lyden af et kraftigt vindstød mellem træer, idet objektet forsvandt med en enorm hastighed.

Jeg må lige bemærke, at efter at have taget de 4 fotos, sprang jeg ud af vognen og stod ved venstre forskærm af vognen, hvorfra jeg så den sidste manøvre. Vejret var klart. Observationstid: ca. 5 minutter.

I øvrigt kan jeg kun henvise til min tidligere oplevelse den 13. august 1970 kl. ca. 22.50, altså 3 år og 1 døgn tidligere. Det er stadig det største spørgsmål for mig,

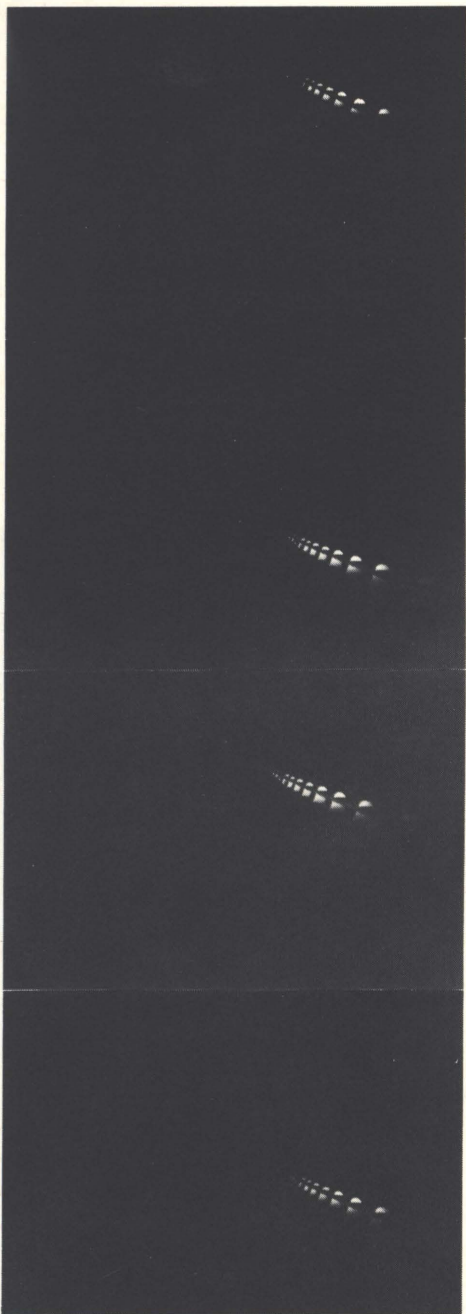

Ved politiassistent Evald Hansen Maarups observation den 14. august 1973 lykkedes det ham at tage otte fotos med patruljevognens automatiske kamera. Her ses aftryk af de originale negativer.

De første fire fotografier viser ligesom billederne fra Maarups første observation en lysplet.

hvorfor? Jeg er ikke i tvivl om, hvad jeg har set, men denne næsten nøjagtige tid. Hvorfor var det ikke en hvilken som helst anden dato i året, og hvorfor lige netop på nøjagtig samme sted?»

SUFOI hører meget gerne fra læsere, der kan bidrage med nye oplysninger i disse to sager, eller som kender andre vidner til det fænomen, som blev observeret af politiassistent Evald Hansen Maarup i 1970 og 1973.

Denne pdf er et uddrag fra UFO-Nyt nr. 6, 1982, og publiceret på ufo.dk i august 2020.

© SUFOI. Der må citeres fra artiklen med tydelig kildeangivelse. Pdf'en må ikke i sin helhed gengives på sites eller sociale medier.

Maarup fortæller: »Mens objektet var indenfor mit automatiske kameras rækkevidde, tog jeg fire fotografier, der desværre kun viser en lysplet, men man kan af fotografierne se, at objektet er kommet fra vognens venstre side skråt nedefter for igen at stige ud i højre side af billedet.« De sidste fire fotografier viser vejen og autoværnet oplyst af lyset fra patruljevognen.

Kilder:

1. UFO-NYT nr. 5, 1970.
2. UFO-NYT nr. 6, 1974.
3. SUFOIs Rapportarkiv.
4. SUFOIs Udklipscentral.
5. SUFOIs Fotoarkiv.
6. Korrespondance SUFOI/Evald Hansen Maarup.
7. Korrespondance SUFOI/Flyvevåbnet.